

Οἱ εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ θεωροῦνται σήμερον κυρίως ὡς προστατευτικὰ τείχη καὶ δευτερευόντως ὡς εἰσπράξεις τοῦ δημοσίου.

Τὸ δόγμα τῆς ἀπολύτου εὐθυνίας πρέπει νὰ ἐκλειψῇ. Ἀπόλυτος εὐθυνία σημαίνει νέκρωσιν, πενίαν καὶ ἀθλιότητα. Τὸ χρηματικὸν ἔργον εἶνε γινόμενον τοῦ ποσοῦ τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τὴν δυναμικότητα τοῦ χρήματος καὶ ἔλλειψις τῆς δυναμικότητος τοῦ χρήματος ἐκμηδενίζει καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ. Μικρὴ τιμὴ σημαίνει ὄθεν κατάπτωσιν τῆς δυναμικότητος καὶ πτωχείαν. Ἡ ἀφθονία ἐξ ἄλλου ἐπιφέρει αὐξήσιν τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς δυναμικότητος.

Καὶ φθάνω εἰς τὸ συμπέρασμα.

Προϋποτιθεμένου ὅτι πρὸς συγκρότησιν τοῦ κράτους εἰς ἰσχυρὸν σύγχρονον ὄργανισμὸν ἀπαιτεῖται ἡ ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν πόρων τῆς χώρας καὶ ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις αὕτη θὰ δώσῃ ἐργασίαν ἐν πρώτοις εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ὑπαίθρου, αὕτη θὰ τελεσθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ νέου Κράτους διὰ τῆς στρατιᾶς τῶν παραγωγῶν ὀδηγουμένων ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν κατωτέρων βαθμοφόρων τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Διὰ τοῦ παραχθισμένου πλούτου θὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ ὑλικὸς βίος, θὰ τονωθῇ ἡ πνευματικὴ ἐπίδοσις τοῦ ἔθνους καὶ θὰ ἐξυψωθῇ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ στάθμη τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, ἧτις εἶνε ἐπιδεκτικὴ πολλὰ πλάσιασμοῦ οὕσα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκετὰ χαμηλῇ.

Δὲν θὰ τίθεται πλέον ἐρώτημα εἰς ἐπιτροπὰς ἢ παραγωγικὴ τις ἐνέργεια εἶνε δυνατόν νὰ ἐγκατασταθῇ ἀλλὰ θὰ ἀνατίθεται εἰς ἐρευνητὰς ἢ ἐξεύρεις τοῦ τρόπου τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῆς.

Τὸ Κράτος θεωροῦν ὡς ὑψίστην αὐτοῦ πρόνοιαν τὴν παροχὴν ἐργασίας εἰς τὸν λαὸν τῆς ὑπαίθρου θὰ ρυθμίξῃ τὰς καθ' ἑκάστην λειτουργίας ἐπὶ τῇ βάσει προστατευτικοῦ συστήματος, ἐξασφαλίζον τὴν ζωὴν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐργαζομένων καὶ δημιουργούντων ἐργασίαν.

Ὁ δὲ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ διαπαιδαγωγηθῇ ὅτι θὰ ζῆναι καὶ θὰ προαχθῇ ἐργαζόμενος ὡς Ἕλλην, ἐρευνῶν ἑαυτὸν καὶ τὸ περιβάλλον, ἀναζητῶν ἐν παντὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπονέμων τὴν δικαιοσύνην.

Ἐλίξω τὸ φῶς τοῦ προβολέως νὰ μὴ ἐκούρασε καὶ ἐξάλισε διότι ἐκ λόγων ἴσως

ἀτελείας τοῦ μηχανισμοῦ διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, ἀλλὰ τὰ ἐπὶ ἔτη πληροῦντα τὴν καρδίαν μου αἰσθήματα ὑπερεξεχείλισαν καὶ δὲν δυνατόν νὰ τὰ συγκρατήσω.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν νὰ μὲ ἀκούσετε ἰδιαίτερος τὸν σεβαστὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ Ὑπουργοὺς καὶ πάντας ὑμᾶς. Ἔχω δὲ τὴν λεποίθησιν ὅτι ἐὰν ἡ ὀμίλια μου περιέχῃ τι τὸ χρήσιμον, τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῇ διότι κυβερνᾷ ὁ ἄνθρωπος τῶν ἔργων Ἰωάννης Μεταξᾶς.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΥ

39^{ON} ΕΤΗΣΙΟΝ ΓΕΥΜΑ

Τὸ 39ον ἐτήσιον γεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου ἐδόθη τὴν ἑσπέραν τῆς 13ης παρελθόντος Μαΐου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μ. Βρετανίας», πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ. Εἰς τὸ γεῦμα, κατὰ τὸ ὅποιον ἐπεκράτησεν ἀπόλυτος ἐγκαρδιότης, παρέστησαν πλὴν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶ, οἱ ὑπουργοὶ τῶν τεχνικῶν ὑπουργείων κ. κ. Χατζηκυριαῖκος, Κυριακός, Ἀγγελος Οἰκονόμου. Παρέστησαν ἐπίσης οἱ κ. κ. Σ. Ἀγαπητός, πρόεδρος τοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου, Πρ. Ζαχαρίας καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου, Σκένδερ μηχανικὸς βιομήχανος, Ν. Κιτσιῆς καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου, Ι. Στάμου βιομήχανος, Β. Σιμωνίδης διευθυντῆς Οἰκονομικῶν Μελετῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, Θ. Χαριτάκης μηχανικὸς ὑφηγητῆς Ἀνωτάτης σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, Ν. Κάτσης ἀρχιμηχανικὸς Ἠλεκτρικῆς Ἐταιρείας, Π. Παπαδημητρίου διευθυντῆς Ἠλεκτρικῆς Ἐταιρείας, Α. Ἀθανασούλας βιομήχανος, Κ. Σ. Γκίνης ἀρχιτέκτων, Παπανδρέου καθηγητῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, Γ. Ν. Κοφινᾶς πρόων ὑπουργός, Κ. Στάμου καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Γ. Ξένος μηχανικὸς τοῦ ὑπουργείου, Μ. Σβάμπεργ, Γ. Ραφτόπουλος ἠλεκτρολόγος μηχανικὸς, Σάσσοσ μηχανικὸς διευθυντῆς Ἐταιρείας Τσιμέντων, Α. Δημητρακόπουλος Πρόεδρος Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, Α. Γεωργαλάς ὑποδιευθυντῆς Ἐταιρείας Ὑδά-

των, Γ. Χαλκίopoulos Τεχνικός Σύμβουλος Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Δ. Λυκιαρδόπουλος Τεχνικός Σύμβουλος Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Ἄναγνωστόπουλος καθηγ. Ἀνατ. Γεωπον. Σχολῆς, Σκαμπαβίας καὶ Ἀντύπας βιομήχανοι, Δαμπίκης ἰατρός βιομήχανος, Δεληγιάννης χημικός βιομήχανος, Σ. Σταματιάδης μηχανικός Διευθυντῆς Σιδηροδρόμων Β.Δ.Ε., Πουλόπουλος βιομήχανος ἀντιπρόσωπος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, Κουτσώστας καθηγ. Πολυτεχνείου, Α. Ζαχαρίου μηχανικός, Καλιγάρης διευθυντῆς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Δήμου Πειραιῶς, Μ. Οἰκονόμου πρῶν πρόεδρος Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, Ν. Παράσχης ἀρχιμηχανικός Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας, Φλωρᾶς ἀρχιτέκτων, Α. Ρώτας πρῶν ἐπιθεωρητῆς Δημ. Ἔργων, Παπαγεωργίου βιομήχανος, Ι. Ἀργυρόπουλος μηχανικός πρῶν ὑπουργός, Φρ. Θεοδορίδης καθ. Πολυτεχνείου, Δελιανὴν μηχανικός μεταλλείων, Ι. Κυριαζίδης μηχανικός βιομήχανος, Διαμαντίδης ἀρχιμηχανικός Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, Γουναράκης καθηγ. Πολυτεχνείου, Χ. Παπαγιαννόπουλος μηχανικός, Κ. Οἰκονόμου μηχανικός, Καμῆλος ἠλεκτρολόγος μηχανικός, Λογοθετόπουλος καθηγ. Πανεπιστημίου, Νικολάου ἐπιθεωρητῆς μεταλλείων, Τσιπούρας ἀρχιτέκτων, Λαμπαδάριος καθηγ. Πολυτεχνείου, Κ. Βέης καθηγ. Πολυτεχνείου, Ζωγράφος βιομήχανος, Α. Ρούφος πρ. ὑπουργός, Κ. Τραβασάρος διευθυντῆς Ἐταιρίας καὶ Μ. Πουρῆς βιομήχανος.

Εἰς τὰ ἐπιδόρσιον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Σπηλ. Ἀγαπητὸς προσεφώνησε τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁμιλίας δημοσιευμένη; κατωτέρω.

Εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου ἀπήντησεν ὁ Πρωθυπουργός κ. Ι. Μεταξᾶς τοῦ λόγου αὐτοῦ δημοσιευμένου ἀνωτέρω (σ. 137).

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρ. Ζαχαρίας ὁμιλήσεν ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ θέματος «περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς; διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ κρατικῆς προστασίας». Τὸ ἄρθρον τοῦτο δημοσιεύεται εἰς τὴν σ. 140.

Ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὁ κ. Σπ. Ἀγαπητὸς προέτεινεν εἰς τὰ μέλη τοῦ πολυτεχνικοῦ Συλλόγου ὅπως καὶ αὐτὰ ἀκολουθοῦντα τὸν ὄργανον ὁ ὁποῖος σημειοῦται εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν προσφορὰν χρηματικῶν

ποσῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Β. Ἀεροπορίας, προσφέρουν ὑπὲρ αὐτῆς. «Βεβαίως, εἶπεν, ὅλοι ἀνήκομεν εἰς ὄργανισμοὺς ὁ ὅποιοι εἴτε προσφέρουν εἴτε πρόκειται νὰ προσφέρουν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς ἐνίσχυσεως τῆς Β. Ἀεροπορίας, τοῦτο ὅμως δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ προσφέρωμεν ὡς σύλλογος ἀνά μίαν ἔτησίαν συνδρομὴν δι' ἕκαστον μέλος».

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ἀγαπητοῦ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἡ Ἑλλὰς τελευταίως ἐπανεῦρεν ἑαυτήν. Μίαν ἐκ τῶν καταφανεστέρων ἀποδείξεων τῆς Ἐθνικῆς ἀφυπνίσεως εἶνε ἡ τελευταία χειρονομία ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀεροπορίας. Τὸ Ἔθνος, ὡς ἔξ ἐνστίκτου ἠδοθήθη ὅτι ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ὀργανώσεως τῶν ἀμυντικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ἡ Ἀεροπορία κατέχει προέχουσαν θέσιν.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ ἔχη στρατὸν καὶ στόλον ἀνάλογον πρὸς τὴν γεωγραφικὴν θέσιν καὶ φυσικὰ στρέφεται πρὸς τὴν Ἀεροπορίαν μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ Ἕλληνας ἄριστος θαλασσινός θὰ εἶνε καὶ ἄριστος ἀεροναύτης. Τὰ μέλη τοῦ Πολυτεχνικοῦ εἶμαι βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτελέσουν ἕνα ἑξαετηρικὸς εὐχάριστον καθήκον συμμετέχοντα εἰς τὴν πανελληνίαν χειρονομίαν. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ποσοῦ, πάντως μικροῦ, ποῦ θὰ προσφερθῆ. Πρόκειται μόνον ὅπως ὁ Πολυτεχνικός Σύλλογος μὴ λείψῃ ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος. Βεβαίως ἕκαστον μέλος τοῦ Πολυτεχνικοῦ ἀνήκει καὶ εἰς ἄλλας ὀργανώσεις εἴτε ἐπαγγελματικὰς εἴτε ἐμπορικὰς καὶ θὰ ἐξετέλεσε βέβαια ἐκεῖ ὅ,τι τὸ καθήκον του καὶ τὰ μέσα του τοῦ ἐπιβάλλον. Διὰ τοῦτο προτείνω εἰς τὰ παρόντα μέλη ὅπως γίνῃ δεκτὸν ἵνα ὁ ἕκαστος ἐπεκτεινόμενος ἐννοεῖται καὶ εἰς τὰ ἀπόντα μέλη, ἀποτελεσθῆ ἀπὸ εἰσφορὰν τὴν αὐτὴν δι' ὅλους καὶ ἴσῃ ἀπλῶς πρὸς μίαν ἔτησίαν συνδρομὴν τοῦ συλλόγου.»

Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτή.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς, ἀπαντῶν καὶ ὡς ὑπουργός τῆς Ἀεροπορίας, ἠὺχαρίστησε τὸν κ. Ἀγαπητὸν διὰ τὴν πρότασίν του καὶ τὸν Σύλλογον διὰ τὴν προσφορὰν του καὶ ἐτόνισε ὅτι ἡ συμβολὴ τοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἐθνικῆς Β. Ἀεροπορίας θὰ κατέχῃ τιμητικὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων προσφορῶν, αἱ ὁποῖαι καταφθάνουν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας πολίτας πάσης τάξεως.

Μετὰ τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐτερματίσθη τὴν 11ην νυκτερινήν, ἐγένετο εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ ξενοδοχείου συγκέντρωσις τῶν παρακαθησάντων εἰς τὸ γεῦμα. Ὁ κ. Πρόεδρος συνώμιλησε ἐπὶ δύο καὶ πλέον ὥρας μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου εἰς τόνον ἐγκάρδιον ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων. Ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ ἐνημερότης τοῦ κ.

Προέδρου ἐπὶ ὅλων τῶν θιγέντων ζητημάτων καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς εἰλικρινεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκδηλώσεις.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ ΑΓΑΠΗΤΟΥ

Κατὰ τὸ γεῦμα ἐπεκράτησεν ἀπόλυτος ἐγκαρδιότης, κατὰ τὰ ἐπιδόρπια δὲ προσεφώνησεν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀγαπητός, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

«Ὁ Ἑλληνικὸς Πολυτεχνικὸς Σύλλογος ἐκφράζει δι' ἐμοῦ τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶν, ὁ ὁποῖος παρ' ὅλας τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἀσχολίας ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του τὴν σημερινὴν συγκέντρωσίν μας.

Χαίρομεν δὲ ὅλως ἰδιαίτερος, διότι ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ διευθύνων σήμερον τὰς τύχας τῆς Πατρίδος μας, προσέρχεται ἐκ τῶν τεχνικῶν τάξεων. Ἐπίσης ἐκφράζω θερμοτάτας εὐχαριστίας πρὸς τοὺς τιμήσαντας σήμερον τὸν σύλλογον, ὁμοίως τεχνικούς, τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κ. Χατζηκυριάκον, μέλος τοῦ Συλλόγου, τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κ. Κυριακὸν καὶ τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἀγγελὸν Οἰκονόμου, ὅστις εἶνε καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ σωματείου μας.

Ὁ Πολυτεχνικὸς Σύλλογος, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστὸν, ἀποτελεῖται ἀπὸ παντὸς εἶδους ἐπιστήμονας τῶν θετικῶν λεγομένων ἐπιστημῶν, ἦτοι ἀπὸ μηχανικούς, χημικούς, γεωπόνους, γεωλόγους, βιομηχάνους, οἰκονομολόγους κλπ., ἦτοι ἀπὸ ἐργαζομένους εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἐπιστήμονας, ἐορτάζει κατ' ἔτος τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεώς του δι' ἐνὸς γεύματος. Τὸ σημερινὸν γεῦμα εἶνε τὸ 39ον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως. Ἴσως ὁ σύλλογός μας; εἶνε τὸ ἀρχαιότερον σωματεῖον τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν.

Ὁ Πολυτεχνικὸς δὲν εἶνε ἐπαγγελματικὸν Σωματεῖον. Ἀνάκαθεν, κύριον σκοπὸν αὐτοῦ εἶχε τὴν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς, τεχνικῆς, κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἐξυπηρέτησιν τοῦ τόπου. Ἔργον αὐτοῦ εἶνε ἢ παρὰ τῷ κοινῷ μετάδοσις ὀρθῶν ἀντιλήψεων ἐπὶ τῶν με-

γάλων μας τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων, ἰδίως τῶν ζητημάτων τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς πάσης φύσεως, τῶν ἀπαιτούντων τὴν συνδρομὴν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.

Ἄλλὰ θὰ ἐρωτήσῃ τις, ποῦ εἶνε τὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως τοῦ συλλόγου; Εἶνε ἀληθές, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ δὲν εἶνε ἐκ πρώτης ὄψεως καταφανῆ, οὔτε καὶ ἡ κοινωνία μας, ἢ ὁποῖα συνήθως δὲν ἐμβαθύνει πολὺ, ἔχει ἐπίγνωσιν τῆς γενομένης ἐργασίας καὶ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων. Τὰ μέλη ὅμως τοῦ Πολυτεχνικοῦ γνωρίζουν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα, ἂν καὶ ὀλίγα, ἐν τούτοις δὲν εἶνε ἀσήμαντα καὶ ἡ ἐπίγνωσις τοῦ προσγενομένου καλοῦ ἐπαρκεῖ διὰ τοὺς πολυτεχνικούς, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἐπελθοῦσα ὠφέλεια παραγνωρίζεται ἢ καὶ κάποτε οὐδὲ κὰν γνωρίζεται παρὰ τοῦ κοινου. Π. χ. ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τοῦ συλλόγου μας διὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως δὲν ἐπετεύχθη μὲν ἡ διευθέτησις τῶν Ἀθηνῶν ὅπως ἐζητούσαμεν, ἵνα ἡ πόλις καταστῇ ὠρεῖα, ἀνταξία τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐν τούτοις ἐκ τῶν ἀγῶνων τοῦ Πολυτεχνικοῦ, ὅστις ἐπρωτοστάτησε, προήλθον πολλὰ ἀγαθὰ, ὅπως συνοικισμοὶ τινες τέλειοι ἀπὸ ἀπόψεως οὐρμπανισμοῦ, διόρθωσις καὶ καλλωπισμὸς πολλῶν σημείων καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως.

Ἐπίσης ἀποτέλεσμα ἴσως τῶν προσλαθειῶν ἡμῶν ὑπῆρξεν ἡ ἴδρυσις τῆς ἀνωτάτης πολεοδομικῆς ἐπιτροπῆς, ἧς ἡ δρᾶσις, παρὰ τὴν ἔλλειψιν μέσων, τὰς ἐμφανιζομένας διοικητικὰς δυσχερείας καὶ τὴν πάντοτε ζωηρὰν ἀντίδρασιν τῶν ἰδιωτῶν, παρέχει μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν κλάδον τούτον. Εἰς τὸ Γουδῆναι μὲν δὲν ἐπετύχομεν νὰ μετατοπισθῇ ἡ στρατιωτικὴ πόλις εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπετύχομεν νὰ γίνουν πολλοὶ νέαι ἐγκαταστάσεις εἰς τὸ Γουδῆν, ἀδιάφορον ἂν ἡ πανεπιστημακὴ αὐτῆ, πόλις δὲν ἔλαβε τὴν τελείαν μορφήν, ἣν ἐζητήσαμεν. Ἐπίσης ἐὰν ἐπετύχομεν νὰ ὀρισθῇ χῶρος τις διὰ τὸ ἄλσος τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸν Ὑμητόν, ὡς καὶ νὰ ἀφεθῇ ἕτερος χῶρος διὰ τὸ ἀθλητικὸν κέντρον, τοῦ ὁποίου τὴν ἴδρυσιν ἐζητήσαμεν. Ἐπίσης εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἑλληνικοῦ λυγνίτου, ἔμμεσον ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας τοῦ Πολυτεχνικοῦ, ὑπῆρξεν ἡ ληφθεῖσα νομοθετικὴ πρόνοια. Ἡ ἐργασία ἐκείνη ἐκαρποφόρησε καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ὑπῆρξεν ἢ παρὰ

τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁργάνωσις οἰκονομοτεχνικῶν διαλέξεων, αἱ ὁποῖαι ἔσχον τὴν γνωστὴν ἐπιτυχίαν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Πολυτεχνικοῦ προετάρη ὅπως ἐπαναληφθῆ ἢ προσπάρθῃ διὰ τὴν ὁργάνωσιν τοῦ οἰκονομοτεχνικοῦ συνεδρίου, ὅπερ ἡ συνέλευσις ἐνέκρινεν. Ἀλλὰ ἤδη τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον διεξάγει ἔρευναν σχετικὴν μὲ τὰ καθαρῶς τεχνικὰ ἔργα, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Πολυτεχνικὸς θὰ συμβάλλῃ κατὰ δύναμιν. Ὁ Πολυτεχνικὸς ἐπιφυλάσσει νὰ προκαλέσῃ ἀργότερον γενικότεραν συζήτησιν καὶ ἐνδεχομένως συνέδριον μὲ γενικότερον πλαίσιον ἐπὶ ὅλων τῶν κλάδων τῆς παραγωγῆς, τῶν στηριζομένων ἐννοεῖται, ἐπὶ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν. Θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀναφέρω καὶ πολλὰ ἄλλα παραδείγματα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀφανῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Πολυτεχνικοῦ.

Ὁ Πολυτεχνικὸς ρίπτει τὸν καλὸν σπόρον καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Ἀδιάφορον ἔαν τὸ φυτὸν δὲν φύεται πάντοτε ἐφ' ὅσον τὸ ἔδαφος τοῦ τόπου μας δὲν εἶναι ἀτυχῶς πρόσφορον! Ἀδιάφορον ἂν φυόμενον τὸ φυτὸν παραλαμβάνεται ἀπὸ ἄλλους καλλιεργητάς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν λαμβάνει τὴν ἐπιθυμητὴν τελείαν κατεύθυνσιν ἀδιάφορον ἂν οἱ καρποὶ δρέπωνται ἀπὸ ἄλλους· ἀδιάφορον ἂν τὸ ὅπωςδήποτε ἐπιτυχανόμενον ἀποτέλεσμα εἶνε ἀπολύτως δυσανάλογον πρὸς τοὺς καταβληθέντας κόπους. Πάντως παράγεται ποσοστὸν βεβαίον ἀγαθοῦ διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ διὰ τὸν τόπον καὶ τοῦτο ἀρκεῖ διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ μέλη τοῦ Πολυτεχνικοῦ.

Παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν μέσῳ τῶν συγκρουομένων συμφερόντων καὶ παθῶν, ὁ Πολυτεχνικὸς εἶχε πάντοτε συνειδησιν τῆς ἀποστολῆς, ἣτις συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν κοινῶν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεώς του, θὰ προσπαθῆσῃ δὲ νὰ κρατᾷ πάντοτε ἀνημμένην τὴν δάδα τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ, τοῦ κοινοφελοῦς καὶ ἀνθρωπιστικοῦ ἔργου του. Θὰ προσπαθῆσῃ πάντοτε νὰ διατηρῆ ζωηρὰν τὴν φλόγα ταύτην, ὅσονδήποτε ἀμυδρὰν καὶ ἂν τὴν περιορίζουν αἱ συνθήκαι τῆς ἐποχῆς. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τούτου δικαιολογεῖ πλήρως τὴν ὑπαρξίν τοῦ Πολυτεχνικοῦ καὶ ἀποτελεῖ ἐπαρκῆ ἀμοιβὴν τῶν μελῶν του.

Σήμερον εὐτυχῶς εἰς τὴν Πατρίδα μας ἐνεφανίσθησαν νέαι συνθήκαι, αἵτινες ἐδημιούργησαν καὶ ἀναπτύσσουσιν ὁσημέραι περιβάλλον εὐνοϊκότερον διὰ τὴν δράσιν τῆς νοστοροπίας τοῦ Πολυτεχνικοῦ.

Ὁ Πολυτεχνικὸς Σύλλογος καὶ ἐκ τοῦ καταστατικοῦ του καὶ ἰδίως ἐκ τῆς αὐστηροτάτης ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τηρήσεως τῶν παραδόσεων αὐτοῦ δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὴν πολιτικὴν, οὐδέποτε δὲ οὐδὲ πόρρωθεν ἔγινεν οὐδὲ κἂν ὀμιλίᾳ περὶ πολιτικῆς ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ Πολυτεχνικοῦ. Καὶ ἂν τὰ μέλη τοῦ Πολυτεχνικοῦ ἀπαγορεύουσιν εἰς ἑαυτοὺς νὰ κάμνουν πολιτικὴν κομματικὴν, τοῦναντίον δὲν δύναται παρὰ νὰ συμμετέχουν εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα ὅλοι ἐργαζόμενοι ἐπιστήμονες τοῦ κλάδου τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, ἐργαζόμεθα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, χαίρομεν ζωηρῶς βλέποντες ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀσφαλείας, τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡρεμίας, ποῦ ἐπικρατοῦν, νὰ ἀναπτύσσεται ζωηρότατα ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας.

Οἱ τεχνικοὶ ἰδίως βλέπομεν μετὰ μεγίστη; ἱκανοποιήσεως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔθεσεν ἤδη εἰς ἐφαρμογὴν πλήρως καὶ μέγα πρόγραμμα ἐκτελέσεως ἔργων, δι' ὧν θὰ ἀναπτυχθῆ μεγάλη ἡ ἐθνικὴ μας οἰκονομία. Εἰδικότερον δὲ βλέπομεν ὅτι ὅσα ὁ Πολυτεχνικὸς Σύλλογος ἀνέπτυξεν εἰς τὸ περυσινὸν αὐτοῦ γέφυμα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιδιώξεως τῆς ἐκτελέσεως μεγάλων ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῇ χώρᾳ ἐτέθησαν ἢ εἶναι ὑπὸ ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Ἄλλ' ἀνεξαρκῆτως ὅμως τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ μελέτη, ἐφόσον συνδέεται μὲ τὴν τεχνικὴν καὶ τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, ἀποτελοῦν τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου, τὰ μέλη αὐτοῦ ὡς Ἕλληνες, βλέπομεν μὲ μεγάλην χορὰν ὅτι ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ ἔλαβεν ἐσχάτως νέον παλμόν.

Ἀνυψώθη τὸ ἠθικὸν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦτο εἶνε βέβαια κέρδος ἀκόμη μεγαλειότερον ἀπὸ τὸ οἰκονομικόν. Τὸ Ἔθνος αἰσθάνεται αὐτοπεποίθησιν διὰ τὸ μέλλον του. Αἰσθανόμεθα καὶ πάλιν ὅτι εἴμεθα Ἕλληνες. Βλέπομεν ὅτι τὸ Κράτος ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς ψυχικῆς, ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς παραλυσίας, ἡ ὁποία βέβαια παρηρεῖται γενικῶς εἰς τὴν μεταπολεμικὴν μας ἐποχὴν, ἀλλὰ ἡ ὁποία εἶχεν

ἐπικινδυνωδέστατα ἐπεκαθῆ εἰς τὴν χώραν μας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Ἄλλ' ἴσως ἐρωτᾶται κανεῖς, ἂν εἶνε πολὺ καλὸ πρᾶγμα ὁ σωβινισμός.

Βεβαίως ὁ σωβινισμός, ὁ ὁποῖος ἐμπνέεται ἀπὸ ἐπιθετικὰς διαθέσεις, εἶνε κατακριτέος, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἔρχεται πρᾶγματι τελευταία εἰς τὴν ἐθνικιστικὴν κίνησιν καὶ ἀποτελεῖ τοῦτο δι' αὐτὴν πραγματικὴν ἄμυναν.

Ὁ ἐθνικισμός, τόσον ὁ οἰκονομικός, ὅσον καὶ ὁ πολιτικός, ἀποτελοῦν σήμερον παράγοντα αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἔθνους.

Οἱ προστατευτικοὶ δασμοὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ περιορισμοὶ ἀποτελοῦν μίαν μορφήν τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Αἱ στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ ἀποτελοῦν τὴν ἄλλην.

Ἡ ἀνύψωσις ὅμως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἀποτελεῖ σήμερον τὸν πρωταρχικὸν ὄρον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἔθνους. Ἄνευ τοῦ φρονήματος, ὅλοι οἱ ἄλλοι παράγοντες ἀτονοῦν. Σπουδαῖος παράγων τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος εἶνε ἡ ἐξασφάλισις τοῦ βίου καὶ τῆς ὑγείας τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

Ὁφείλομεν ἡμεῖς, οἱ ἐπιστημονικῶς ἐργαζόμενοι, νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν μεγάλην μας ἱκανοποίησιν διότι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐν μέσῳ τόσων ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, ἐμερίμνησε ραγδαίως καὶ ἀποτελεσματικῶς, τόσον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἑνὸς ἐλαχίστου ὁρίου ἡμερομισθίου, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ καὶ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις.

Δὲν παρέλειψε δὲ νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της καὶ πρὸς ὅλους ἀνεξαίρετως τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας, πρᾶγμα, ὅπερ ἐνδιαφέρει ἰδιαίτερος ἡμᾶς τοὺς ἐπιστήμονας ἐργάτας.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ ἐκφράσω καὶ πάλιν τὴν χαρὰν ὅλων ἡμῶν, διότι αἱ σημεριναὶ συνθήκαι, αἱ δημιουργηθεῖσαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, εὐνοοῦν τὴν δρᾶσιν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ νὰ ἐκφράσω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ Πολυτεχνικὸς Σύλλογος μὲ τὰς μικρὰς του δυνάμεις, θὰ δυνηθῆ νὰ υποβοηθήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ἐθνικὰς προσπάθειάς της.

Πρακτικὰ

56ης Γεν. Συνελεύσεως τῆς 6ης Ἰουνίου 1937
(Εἰς τὸ ἐν Κηφισίᾳ Ξενοδοχεῖον «Θεοξένεια»
Παρόντες Σ. Ἀγαπητός (Πρόεδρος τοῦ Διοι-

κητικοῦ Συμβουλίου) Ἰ. Ἀργυρόπουλος, Ἀ. Ἀθανασούλας, Ἰ. Βορεάδης, Κ. Γκίνης, Πρ. Ζαχαρίας, Φρίξος Θεοδορίδης, Κ. Ἰσμουλῆς, Ν. Ἱμπεριάλος, Ν. Κατσένος, Ἀ. Κουτσοκώστας, Π. Λομπρέστης, Π. Ντούλης, Μ. Οἰκονόμου, Χρ. Οἰκονόμου, Σ. Παπανδρέου, Π. Παπαδημητρίου, Ἀ. Ρώτας, Ἰ. Σάσσοι, Ἀ. Σταματιάδης, Δ. Τσιπούρας, Δ. Φλωροῦς.

Ἐν ἀρχῇ ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Σπῆλ. Ἀγαπητός λέγει ὅτι ἡ προσκληθεῖσα διὰ τὴν προηγουμένην Κυριακὴν 30 Μαΐου Συνέλευσις δὲν εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐπομένως αὕτη ἐπαναλαμβάνεται σήμερον καὶ ἡ ἀπαρτία ὑπάρχει ὁσαυτὴ καὶ ἂν εἶναι τὰ παρόντα μέλη. Ἐπομένως ἡ Συνέλευσις εὐρίσκειται ἐγκύριως συγκεκοτημένη. Κατόπιν ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐκλέγει ὁριστικὸν Πρόεδρον τὸν κ. Σ. Ἀγαπητὸν καὶ Γραμματεῖς τοὺς κ. κ. Π. Λομπρέστην καὶ Ἰσμουλῆν ψηφολέκτας δὲ τοὺς κ. κ. Α. Ἀθανασούλαν καὶ Ν. Κάτσεων.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως ὁ κ. Πρόεδρος ἀναμνησκαται τὴν κατὰ τὴν λήξανσαν χρῆσιν ἀπόλειαν τοῦ Γ. Ραζέλου ἑνὸς τῶν ἰδρυτῶν καὶ πιστοῦ μέχριτέλους μέλους τῆς ἐφορείας. Ὁ Γ. Ραζέλος εἶχε καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν ἐργασθεὶς εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας, ὑπέβη δὲ ὑπόδειγμα εὐσυνειδητοῦ πολίτου καὶ ἐπιστημονοῦ. Ἡ Συνέλευσις ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν λύπην της διὰ τὴν ἀπόλειαν τοῦ ἐπιφανοῦς Πολυτεχνικοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἡ Συνέλευσις εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινεῖ τὴν κατὰ τὴν λήξανσαν περιόδον δρᾶσιν τοῦ Συλλόγου καὶ προσθέτει ὅτι τὸ ἐφετεινὸν ἐτήσιον γεῦμα ἐδόθη πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, παρῆστησαν δὲ εἰς αὐτὸ προσκληθέντες καὶ τέσσαρες ὑπουργοί. Οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας καὶ τῶν ὁμιλητῶν κ. Πρ. Ζαχαρία θέλουσι δημοσιευθῆ εἰς τὸ ὄργανον τοῦ Συλλόγου μας «Ἀρχιμήδης».

Μεθ' ὁ Ταμίας τοῦ Συλλόγου κ. Δ. Τσιπούρας ἀναγινώσκει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1936-37 ὅστις καὶ ἐγκρίνεται ὡς καὶ ἰδιαίτερος ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Περιοδικοῦ.

Κατόπιν υποβάλλεται καὶ ἐγκρίνεται ὁμοφώνως ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1937-1938.

Γενόμενον ἀρχαιεσιῶν ἐκλέγονται παμψηφεί. Πρόεδρος: Σπῆλ. Ἀγαπητός.

Ἀντιπρόεδρος: Ἄγγελος Οἰκονόμου. Προκότης Ζαχαρίας.

Γενικὸς Γραμματεὺς: Π. Παπαδημητρίου.
Εἰδικ. Γραμματεῖς: Π. Ντούλης, Α. Παπαμάρκου.

Ταμίας: Α. Σταματιάδης.
Κοσμητὸρ: Θ. Χαριτάκης.
Σύμβουλοι: Γ. Βορεάδης, Κ. Ἰσμουλῆς, Ν. Κιτσίκης, Π. Λομπρέστης, Κ. Οἰκονόμου, Φρ. Θεοδορίδης, Ν. Κάτσεων, Δ. Λαμπαδάριος, Κ. Νέγγης, Μ. Οἰκονόμου, Σ. Παπανδρέου, Β. Σιμωνίδης, Α. Ρώτας, Ι. Σάσσοι, Δ. Τσιπούρας καὶ Γ. Κοφινᾶς, διὰ ψήφων 16 ἐπὶ 22 ψηφισάντων.

Μετὰ ταῦτα ὀρίζονται ἐλεγχταὶ διὰ μέλλουσαν χρῆσιν οἱ κ. κ. Σ. Ἀγαπητός καὶ Γ. Χαλκίόπουλος, καὶ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν Θ. Κυριαζίδης καὶ Θ. Κυριαζῆς.

Μεθ' ὁ λύεται ἡ Συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Ἀγαπητός

Ὁ Γραμματεὺς
Π. Λομπρέστης

